

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

BISERICA PACATOSILOR

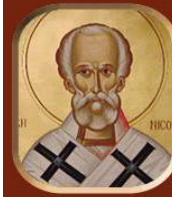
În viața duhovnicească, în diferitele ei manifestări, se pare că există o contradicție. Pe deoparte cuvântul lui Hristos se arată a fi riguros, iar pe de alta iubitor de oameni. Pe deoparte credem că trăim în virtute, dar în realitate suntem departe de Hristos – devreme ce prin nevoia noastră duhovnicească urmărim îndumnezeirea noastră departe de Hristos –, iar pe de alta se poate să păcătuim, însă fiind cu inima zdrobită suntem aproape de Hristos, deoarece începem să demitizăm sinea noastră pe care am îndumnezeit-o. Hristos este Cel care ne face dumnezei după Har. Așadar, în Biserică există două mâini: o mână care ne arată calea, care la exterior se arată dureroasă, iar alta care ne mângâie și ne odihnește în această călătorie suitoare. Recunoaște căderea noastră, recunoaște omenescul, arată îngăduință. Arată realitatea, dar și adevărul. Pe cât de primejdios este conservatorismul care se poate exprima în Biserică printr-o învârtosare de inimă, la fel de primejdios poate fi și liberalismul care nu arată calea. Aceasta este datoare Biserica s-o facă, dacă este adevărată. Să ne arate calea, să ne arate cele stabilite, să ne facă să deznădăjduim de sinea noastră și în același timp să ne întărească dăruindu-ne dragoste. Așadar, în Biserică o mână arată și cealaltă dăruiește. Ne arată calea, dar în același timp ne dăruiește și mângâie. Adevărata mângâiere nu este un drog, care ne anesteziază conștiința cu o iluzie de viață. Adevărata mângâiere o dăruiește cel care ne arată cine suntem noi cu adevărat, cât de mult am deraiat, dar în același timp ne mângâie, spunându-ne că există nădejde, deoarece Dumnezeu ne iubește. Aceasta se întâmplă în toate relațiile noastre. Nu se poate să fii iubitor, dacă nu ești și adevărat. Și invers. Când divizăm, sistematizăm și împărțim dragostea și adevărul, atunci toate devin o minciună, deoarece toate cele dumnezeiești constituie o unitate. Iar această unitate este adevărată, dacă este unitatea Trupului lui Hristos și dacă referința noastră nu este propria noastră filozofie și teorie, ci Hristos. Hristos ne face sfinți, adică ne face umani. Dacă nu ești uman, nu te poți face sfânt. Sfințenia ta este minciinoasă. Însă dacă depui și pui de față adevărata ta stare, păcătoșenia ta, dar în același timp și adevărul înlăuntrul tău, adică setea pentru Dumnezeu, această împletitură devine eliberatoare. Te smerește, dar îți dă și mângâiere, pentru că te încrezi în dragostea lui Dumnezeu care eliberează. Acest etos ne lărgeste conștiința, iar această conștiință ne lărgeste etosul, astfel încât să putem trăi în odihnă, fie ne bucurăm, fie ne întristăm, fie izbutim, fie nu; fie trăim în păcat, fie ne pocăim. Toate acestea arată un alt mod, o altă posibilitate, care este exprimată în cuvintele lui Hristos: „Nu au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi” și: „Nu am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință”. Răsturnarea oricărui sistem, conservatorist sau liberalist, și răsturnarea oricărei măsuri de judecată dreaptă se bazează pe arătarea dragostei lui Dumnezeu.

ARHIM. VARNAVA GHIAGKOU

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK MARCH 7 - 13

Wednesday, March 9: **The Akatist of 40 Holy Martyrs of Sebaste** 6:30 PM
Friday, March 11: **The Akathist of Saint Nicholas** 6:30 PM
Saturday, March 12: **Matins, Divine Liturgy, Memorial Service** 8:30 AM
Vespers 6:30 PM
Sunday, March 13: **Matins and Divine Liturgy** 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA INFRICOSATOAREI JUDECATI

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și Mi-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viața veșnică. (MATEI 25, 31 - 46)

SARINDARELE

Crestinismul e o religie a dragostei, iar dragostea nu uita niciodata. Acesta este unul din motivele pentru care una din practicile cultice foarte indatinata in Biserica ortodoxa este pomenirea de nume ale credinciosilor, vii si morti, la diverse slujbe si la diferite momente ale acestora. La inceput aceste nume se scriau pe un obiect care se plia in doua, dand nastere la ceea ce numim diptice, notiune care apare inca din secolul al IV-lea. Aceasta modalitate de a prezenta numele celor vii si morti la Liturghie se pastreaza si astazi, credinciosii impartind pomelnicul in doua si scriind, de regula, pe cei vii in stanga, iar pe cei morti in dreapta, specificand de cele mai multe ori cu claritate "vii" si "morti". Cand o asemenea lista se da preotului pentru a fi pomenita timp de 40 de zile, sau mai precis la 40 de Liturghii, ea se cheama sarindar, de la un cuvânt neogrec τα σαραντάρια - ta sarantaria, care inseamna un grup de 40. In limba slavona sarindarul se numeste soroc.

Sarindarul individual

Sarindarul individual poate fi dat pentru sufletul unui decedat, pentru mai multi decedati ai familiei, sau pentru buna sporirea casei si binele familiei, scriindu-se in pomelnic numele viilor si al mortilor. Cei care aduc sarindarul trebuie sa aiba in grija sa aduca din timp cele necesare pentru savarsirea celor patruzeci de Sfinte Liturghii: prescuri, vin, lumanari, tamaie etc.. La Liturghiile savarsite duminica, in sarbatori sau si in alte zile, preotul va pomeni la patruzeci de Proscomidii, pomelnicul de sarindar, scotand miridele respective, pentru vii si pentru morti, dupa cum este intocmit pomelnicul. Dupa cele patruzeci de Liturghii, daca sarindarul este dat pentru morti, se va savarsi Sfanta Liturghie si Slujba Parastasului, iar daca sarindarul este dat pentru vii, se savarseste Sfanta Liturghie cu T e D e u m. Tot la slujba de incheiere a sarindarului se obisnuieste sa se dea de pomana felurite daruri: masa, haine, vase si altele.

Sarindarul de obste

Sarindarul de obste se savarseste atunci cand preotul oficiaza Sfanta Liturghie timp de patruzeci de zile neintrerupt, pentru vreun eveniment mai important din viata comunitatii: sfintirea bisericii, sfintirea unei fantani, hirotonie etc. La acest sarindar preotul va pomeni, la Proscomidie, patruzeci de zile la rand, pomelnicile de vii si de morti date de cei care au contribuit la facerea sau restaurarea bisericii, fantanii etc. Slujba de incheiere a acestui sarindar se face la biserica sau la fantana respectiva, cu care prilej preotul va binecuvanta si va sfinti, prin stropire cu apa sfintita, toate darurile de bucate aduse de credinciosi savarsind aceeasi randuiala ca la slujba de incheiere a sarindarului individual. De obicei, crestinii aduc sarindare la bisericile parohiale la inceputul posturilor mari, dar, in special, la inceputul Postului Sfantelor Pasti, cand in toate sambetele acestuia, Biserica face pomenire speciala pentru cei adormiti savarsind slujba Liturghiei si a Parastasului. In Postul Sfantelor Pasti dezlegarea sarindarelor se face in Sambata Floriilor. La manastiri, unde se savarseste zilnic Sfanta Liturghie, se poate da un pomelnic sarindar in orice perioada a anului. Credinciosii care aduc un sarindar la biserica trebuie sa se roage mai mult in toata aceasta perioada si sa participe la slujbe, in sambetele special randuite pentru pomenirea mortilor, dar, mai ales, in ziua dezlegarii sarindarelor, cand pregatesc coliva si alte daruri spre a fi impartite ca milostenie. Tot un fel de sarindar sunt si asa-numitele capete sau capetele (se fac mai ales in Muntenia si Dobrogea) care constau in aducerea la biserica sau direct la mormant, spre pomenirea celui adormit, a unei colive, cu un colac sau covrig mai mare (numit capetel), putin vin si lumanare. Preotul face parastasul pe scurt (trisaghion) si stropeste mormantul cu vin.

CUM IL RECUNOSTI PE OMUL TAU?

Dacă avem o concepție corectă despre lume, dacă înțelegem ce e iubirea adevărată, ce este familia adevărată, dacă ne străduim să devenim mai buni, atunci când vine momentul alegerii decisive apar totuși îndoieli - iar dacă nu apar, merită să le provocăm în mod artificial. Aceasta este o decizie mult prea importantă ca să o luăm fără verificare și chibzuință. Căror lucruri să le acordăm atenție, ce să întreprindem pentru a micșora probabilitatea unei greșeli? Reciprocitatea și caracterul sentimentelor Sentimentele voastre trebuie să semene cu iubirea adevărată, nu cu patima sau cu dependența amoroasă - și, cu toate că am dedicat acestei teme un capitol aparte, nu întotdeauna reușim să recunoaștem iubirea adevărată. O caracteristică importantă a ei este liniștea - nu flacăra, nu explozie, nu incendiu. In orice caz, sentimentele trebuie să fie reciproce. Și aceasta este o caracteristică a iubirii adevărate.

Coincidențele: Corectitudinea alegerii poate fi verificată cel mai ușor după acele coincidențe care sunt foarte de dorit pentru o viață familială fericită. Pentru a analiza calitățile omului, este de dorit să te cunoști cu el măcar de un an (uneori ajunge și o jumătate de an) - și nu numai să te cunoști cu el, ci și să trăiești o anumită experiență a comunicării cu el, să-l vezi cum reacționează la efort, la greutate, să-l vezi cum comunică cu prietenii și cu părinții, ce atitudine are față de aceștia, fiindcă apoi va avea aceeași atitudine și față de tine.

Căror lucruri trebuie să le dai atenție? In primul rând, concepției sale despre lume, sistemului său de valori. Care este pentru el sensul vieții ? Cum înțelege scopul familiei ? Cum înțelege rolul său și rolul tău în familie, repartizarea îndatoririlor familiale? Ce crede despre nașterea și creșterea copiilor? Câți copii vrea? Care sunt convingerile lui religioase? In al doilea rând, relației dintre părinții lui. In mare măsură, el va repeta modelul acestei relații. Cât de mult îți place? Cât de mult seamănă cu relația dintre părinții tăi? Este foarte bine dacă asemănările sunt mari. Importanță are și nivelul studiilor și al bunăstării materiale: cu cât este mai mare apropierea, cu atât este mai bine.

Diferențele culturale și naționale: In vremea noastră de amestecare a popoarelor este mare tentația căsătoriilor mixte. O femeie de la noi se poate căsători cu un oriental sau cu un occidental. Uneori, aceste căsnicii sunt fericite, dar în medie șansele de a crea o familie solidă, sănătoasă și fericită sunt de câteva ori mai scăzute decât în cazul căsătoriei dintre oameni de aceeași cultură. Ați cumpănit totul destul de bine ca să riscați?

Și o mare diferență de vârstă scade șansele familiei. Diferența de vârstă optimă nu e mai mare de cinci ani. Adeseori sunt fericite căsniciile în care soțul e mai în vârstă cu zece-douăzeci de ani decât soția, dar dacă soția este mult mai în vârstă decât soțul șansele ca legătura lor să nu se destrame scad drastic.

Sfatul unui prieten înțelept: In viața mea au existat două momente când un prieten mi-a făcut cunoștință cu aleasa lui și mi-a fost absolut clar că nu se potrivesc. Ambele căsnicii au durat mai puțin de un an. Din exterior se văd bine și oamenii ca atare, și atitudinea unuia față de celălalt. De aceea, dacă aveți prieteni care vă împărtășesc vederile, în sfatul cărora aveți încredere, are rost să le-o arătați pe aleasa ori să-l arătați pe alesul vostru și să ascultați aprecierile lor. Asemenea prieteni pot fi și părinții, poate fi și un preot.

Bucuria comunicării: Dacă celălalt este într-adevăr omul tău, există un semn care e neapărat prezent: trebuie să îți fie bine cu el, fără să conteze ce anume faceți. Pur și simplu îți este bine, și gata. Nu toți oamenii cu care îți este bine sunt potriviți ca să mergeți împreună spre veșnicie, dar cu omul tău trebuie neapărat să îți fie bine.